

sionen for ikke at være på rette vej med hensyn til at opfylde sine klimamål? Og er det ikke rigtigt, at når vi ved, at det, regeringen selv regner med for 2003, er en overskridelse af kvoteloftet svarende til 5 mio. t CO₂ i 2003, så bevæger vi os i den forkerte retning i forhold til vores målsætninger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg undrede mig lidt over, hvad det var, ministeren ikke kunne bekræfte. Men det kan selvfølgelig skyldes, at ministeren ikke helt er ført ajour med situationen forud for den her debat. Ministeren har jo også mange sager, han skal behandle, så det kan jo være, det er det.

Men for dem, der følger debatten, er det da ikke desto mindre indlysende klart, at Europa-Kommissionen har udsendt en meddelelse om, at kun to lande, nemlig Storbritannien og Sverige, er i stand til at leve op til deres internationale forpligtelser, og Danmark er altså på listen over de 13 lande, som ikke forventes at kunne leve op til deres forpligtelser.

Det må ministeren da vide og kunne bekræfte. Hvis det ikke er tilfældet, så må vi konstatere, at vi har en minister, der ikke følger med i de mest elementære ting på det her område. Det kan jeg dog ikke forestille mig. Så vil ministeren ikke være venlig at besvare spørgsmålet?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Svend Auken, at jeg synes, det er for tidligt at begynde at sige, hvilke retningslinjer vi har. Vi vil være meget åbne, når vi skal se på de nye regler på det her område. Vi har valgt at videreføre kvoterne på området, og det kan man så være uenig i.

Når regeringens vurdering er, at det er en fordel at forlænge den gældende lov, der regulerer elproducenternes CO₂-emissioner, så kan vi sige, at vi sikrer, at vores elproduktion fortsat er reguleret i det år, der går, indtil en ny EU-ordning træder i kraft. Det gør den allerede den 1. januar 2005.

Vi ved også, at Europa-Kommissionen har godkendt forlængelsen. Vi er i gang med at analysere de forskellige metoder for tildeling af kvoter, og vi venter også på Kommissionens melding om de principper, som Kommissionen kan godkende. Derfor synes jeg, det er for tidligt

at lægge sig fast på principperne. Det er så en holdning.

Så vil jeg også sige til alle, der nu tilkendegiver, at der er en stor overskridelse i 2003 – det er fru Anne Grete Holmsgaard, der siger, at det er jo ikke så godt, at det er den store overskridelse – at vi jo ved, at det har været et år, hvor der ikke er faldet ret meget regn i Norden, og derfor har danske kraftværker haft en mulighed for at eksportere. Det kan jeg så forstå på fru Anne Grete Holmsgaard er skidt. Det tror jeg ikke kraftværkerne mener.

Vi skal nå nogle miljømål og nogle kvoter på et tidspunkt.

Så vil jeg sige til Enhedslisten, at de polemiske bemærkninger, der kommer, må jeg så tage til mig.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der var en tid, hvor Danmark nærmede sig opfyldelsen af klimamålene, hvor der var vægt på energieffektivitet, nye teknologier, markedsbaserede instrumenter for at få folk til at bruge energi med større fornuft osv.

Der skete et fuldstændigt skifte, og virkningen heraf er, at vi nu bevæger os væk fra opfyldelsen af målet. Vi bevæger os væk fra det, og det er derfor, jeg spørger ministeren, om han alligevel ikke vil indgå i en diskussion om at bruge nogle andre metoder, så vi bevæger os hen imod målet, i stedet for at vi bevæger os væk fra det.

KL 15.45

Ministeren vil selvfølgelig svare, at han kan købe varm luft i Rusland, men meget tyder jo på, at russerne kun i et begrænset omfang vil være med til den spøg, at hvert land kommer til at klare en stor del af deres forpligtelser selv, og det er også det, der står i aftalen.

Er det ikke en almindelig erfaring, at jo længere, man venter med at gøre det, der er nødvendigt, jo sværere er det at gøre det til sidst? Det er ikke altid klogt at vente med at gøre det, der er nødvendigt. Det kan være klogt at være på forkant med udviklingen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Fra 1996 til 2001 sad jeg som formand for et lille ydmygt råd, der hed Energimiljørådet. Vi var meget oppe på stikkerne for at rådgive den tidligere energiminister om, at nu skulle han sikre, at der var et kontinuert fald i Danmarks CO₂-ud-